

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Institutiones Canonicae Sive Ius Ecclesiasticum

Wiestner, Jacob

Monachii, 1705

Art. I. De Voti Natura & Varietate.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62668](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62668)

Altram p. C. de Patr. potest. defumatur & infirmetur c. fin. cit. & a Glossa ibi, V. Post triennium referente versus:

Mater alit puerum trimum, trimoque minorem: Majorem trimo pascere patria erit.

Sed quidquid sit de sensu istius legis: cuius minus quidem communem, solidam tamen explanationem cum Brunemanno dabitur Lib. 5. Tit. 16. n. 4. in proposito casu prolem rationis usu carentem, quacunq; etate sit, assignandam converlo patri matrive, cum S. Thoma in 4. dist. 39. q. unica art. 4. Panormit. in c. fin. cit. n. 8. & aliis DD. tradunt citi. Sanchez disp. 73. n. 16. &

Barbosa in c. cit. n. 10. Ratio est; quia favore Fidei, de cuius bono agitur, ratio etatis cessat; nam placuit, Summam esse rationem, qua facit pro Religione, ut dicitur l. Sunt persona 43. ff. de Religios. & sumpt. fun.

Non major hoc casu Patria potestatis, quam etatis ratio habenda est. Unde, licet alias secundum leges Civiles liberi sint in potestate & cura patris, §. fin. Instit. de Patr. potest. quando tamen de Fidei bono agitur, patria potestatis ratio non habetur; ideoque mater converla filios Baptismo offerendi jus habet, etiam patre Ethnico reluctantante, ut cum Glossa fin. in c. cit. & Panormit. n. 8. advertit Pirrhing ad banc Rubr. n. 6.

TITULUS XXXIV.

De Voto & Voti Redemptione.

Conjugati & generatim quicunque ad Religionem transeuntes, ad vitam in ea perpetuè agendam se obstringunt, editis tribus substantialibus Religionis Votis: quorum occasione Voti natura & varietas, obligatio relaxatióque ad præsentem Rubricam declaratur.

ARTICULUS I.

De Voti Natura & Varietate.

SUMMARIUM.

1. Voti definitio.

- 2. Votum non simplex animi propositum,
- 3. Sed promissio constituitur.
- 4. Qua esse vera,
- 5. Et continere debet animum se obligandi;
- 6. Voluntariè quoque & deliberatè,
- 7. Atque immediatè Deo fieri,
- 8. Et esse de meliori bono;
- 9. Qualis regulariter non est,
- 10. Esse tamen aliquando potest de matrimonio contrahendò.
- 11. Dividitur Votum in Absolutum & Conditionatum,
- 12. Expressum & Tacitum,
- 13. Personale Reale & ex utroque Mixtum.

PPPPA

14. lra

14. In Simplex & Solenne:
15. Solemnitas Voti non in ritu seu cerimonia externa:
16. Neque in traditione sui,
17. Etiam perfecta & utrinque perpetua consistit.
18. Vera ejus explicatio,
19. Exemplis Votorum Solemnium,
20. Et Simplicium declaratur ac firmatur.

1. **V**otum non pro desiderio, ut frequenter solet, sed pro vera promissione, ad faciendum vel omittendum aliquid hominem Deo obligante, & propriè acceptum à D. Thoma 2. 2. q. 88. art. 1. esse dicitur Promissio de meliori bono liberè facta Deo: juxta quam à cæteris DD. magno consensu receptam definitionem ad Votum propriè acceptum exigitur

2. Primò Promissio, non tantum simplex animi propositum, Navarrus *Manual. cap. 12. n. 26.* Suarez *Tom. 2. de Relig. tract. 6. lib. 1. de Voto cap. 2. n. 3.* & Lessius *Lib. 2. de I. & I. cap. 40. n. 21.* Ratio est; quia ex voto nascitur obligatio præstandi id, quod vovetur, juxta illud, *Vovebunt Domino & solvent, Malix. cap. 19. v. 21.* simplex autem propositum, quantumvis absolutum sit, obligationem non inducit, c. *Literaturam* 3. ubi, qui ultra vitæ mutandæ propositum progressus non est, à Voti obligatione pronuntiatur immunis. Neque hoc immeritò; quia non apparet, unde solò animi propositò conceptum opus exequendi obligatio oriatur; cum ea non oriatur ex voluntate hominis, id sibi proponentis; quia iste se obligandi non habuit intentionem: actus autem agentium ultra eorum intentionem non operantur, l. *Non omnia* 19. pr. ff. de

Reb. credit. Neque etiam ex naturali plus propositi; quia hoc, si ex natura sua obligationem induceret, is qui quotidianam auditionem Missæ, elemosinæ largitionem, ingressum Religionis, &c. sibi proponeret, ad eorum executionem graviter obligaretur; cum propositi materia sit gravis: & violator præcepti Divini atque Ecclesiastici, cuius obedientiam sibi proposuit, duplex peccatum committeret, unum contra eummodi præceptum, alterum contra proprium propositum; sicut, qui ad votum observantiam voto se additum, peccat juxta transgressionem duplicem contractum: quæ sequelæ concordibus DD. calculis rejiciuntur.

Neque huic doctrinæ adversariæ decisiones Innocentii III. & Gregorii IX. c. *Consulti* 20. & c. *Statutum* 23. de *Regularibus*, ad vitam & conversationem Religiosam obligantium eos, qui contra propositum & voluntate absolute mutandi vitam & Deo in Religione perpetuo deservendi habitum susceperunt; quæ utraque non de simplicia, sed de obligandi intentione sive promissione firmata propositum est exaudienda, Sanchez *Lib. 4. Moral. cap. 1. n. 20.* & Palao *Trat. 15. disp. 1. p. 2. n. 3.*

Secundò ad Votum exigentem propositum sit vera: non ficta, seu veritas quidem aliisque signis externis expressa, sed sine animo & intentione se obligandi; cum enim Voti obligatio oriatur ex sola voluntate ipsius voventis, & lex quædam sit, quam vovens sibi ipsemet imponit, isto se obligandi intentionem non habente, & multo magis intentione sua obligationem excludente, non inducitur, c. *Navarrus* 11. 27. Lessius *n. 6.* & Suarez *cap. 3. n. 7. & 10.* Si Deo aliquid promittens verum quidem se obligandi animum, sed sine animo exequendi,

exequendi, aut, quod promissit, non exequendi animum haberet, voti obligatione teneretur; cum ista ex sola se obligandi voluntate oriatur, & sine exequendi voluntate; imò cum voluntate non exequendi consistere possit, ut patet ex Voto Continentiæ solenni, & sine exequendi voluntate, qui sacros Ordines suscipiunt & concubinas dimittendi voluntatem non habent fere, sicut qui rem vendit sine animo eam actu tradendi; quia, sicut contractus iste non in traditione, sed in obligatione ad traditionem, sic votum non in rei promissæ executione, sed ad hanc se obligandi voluntate consistit, *citt. Lessius n. 7. & Suarez cap. 4. n. 3.*

6. Tertio; ut eadem promissio fiat liberè, hoc est, cum advertentia rationis & deliberato consensu voluntatis, ut est communis sensus DD. non minorem rationis advertentiam & deliberationem exigentium ad Votum, quam exigitur & sufficit ad mortaliter peccandum, juxta illud Glossæ in *can. Mulier, 32. q. 2. Qui se potest obligare diabolo, potest etiam se obligare Deo*, Laiman *Lib. 4. tract. 4. cap. 1. n. 3.* Unde votum propriè non est promissio, ex ignorantia vel errore circa rei promissæ substantiam facta: vi absoluta, aut rationis usum adimente metu extorta; vel, in quam quis ex subitaneo animi motu aut vehementi, & rationis usum præveniente passione prorupit; quia votum est actus humanus, cujusmodi non est promissio facta inadvertenter & indeliberatè, *citt. Sanchez Lib. 4. cap. 1. n. 2. & Palao p. 4. n. 4.* Si metus etiam injustè incusus (aliàve animi passio), rationis usum, ut fere solet, non tollat, eò impellente concepta vota valebunt: nisi constituent statum Religiosum, juxta dicta *Lib. 1. Tit. 40. n. 44.*

7. Quarto; ut eadem immediatè fiat Deo: non alicui creaturæ, quantumvis

sanctitate præcellenti; quia votum est actus Lariæ sive Religionis, quò principaliter & immediatè Deum tanquam supremam Majestatem colimus. Unde, cum in aliquibus Religionibus Paupertas, Castitas & Obedientia Deo, B. Mariæ Virgini & aliis Sanctis promittuntur, illorum consiliorum Evangelicorum observantia Deo promitti censetur coram Sanctis illis, tanquam testibus vel advocatis suâ intercessione à Deo impetrantibus, quæ per vota illa desiderantur: & cum eidem sanctissimæ Dei Genitrici aut alteri Beato cælitati vota nuncupantur, Deo ad eorum memoriam recolendam & honorandam facta intelliguntur ferè, sicut ad ipsorum memoriam & honorem excitantur Tempa, consecrantur Altaria, Sacrificia Deo offeruntur S. Thomas *cit. q. 88. art. 5. citt. Laiman cap. 1. n. 6. & Palao p. 7. n. 2.*

Quintò demum exigitur; ut eadem promissio sit de re, non solum possibili & bona seu honesta: sed de meliori bono, sive magis grato Deo, quam rei vel operis eò promissio oppositum est, secundum ejusdem Angelici *art. 2. & aliorum DD. communem sententiam.* Ratio clara est; quia promissio non obligat, nisi à promissario acceptetur: à Deo autem non acceptatur promissio rei impossibilis, mala, omnino inutilis vel quæ melius, hoc est, perfectius & ipsi gratius opus impeditur. Unde Votum non est promissio vindictæ privatæ autoritate lumen-dæ, aquam ex fluvio hauriendi & in eum refundendi, nisi talem actum specialis circumstantia cohonestet; non mutuandi, manendi in seculo, matrimonium contrahendi.

Sed, licet hoc de exemplis prioribus indubitatum, & de postremis etiam duobus à DD. passim receptum sit; quòd promissio vitæ secularis & matrimonialis ex-

P p p p ; cludat

cludat statum Religiosum & Cœlibatum, naturâ suâ vitâ illâ perfectiores, juxta illud, *Si vis perfectus esse, vade, vende omnia, & sequere me*, Matth. cap. 19. v. 21. & huic Christi consilio inhaerentis Apostoli Corinth. cap. 7. v. 40. S. Synodi Tridentinæ Sess. 24. can. 10. de Nuptiarum tamen promissione ita generale non est; ut non admittat exceptionem casus, quò matrimonium est de præcepto, v.g. cum puella corrupta & imprægnata de eo in eundo data est fides, aut ejus contractu inter Christianos Principes stabiliri pax, conservari propagarive Religio, clades aliæ mala publica sisti aut averti possunt; quia tali casu melius Deoque gratius opus conjugium, quàm Virginitas est; cum utique observatio præcepti potior sit consilii executione, & Religionis vel alii publicum bonum prævaleat privato, *citt. Sanchez cap. 8. n. 51. Suarez cap. 9. n. 8. & Laiman cap. 2. n. 12.*

10. Simili modò conjugii ineundi votum editum ab homine, ob carnis fragilitatem, inconstantiam animi & inveteratam peccandi consuetudinem ad vitia carnalia ita propenso, ut continere se vix possit, pro valido cum Navarro *citt. cap. 12. n. 43.* habent Bellarminus *Lib. 2. de Monachis cap. 14.* Gutierrez *de Matrim. cap. 4. n. 8. cit. Sanchez cap. 8. n. 53.* & apud hos alii; quia posita eâ fragilitate & consuetudine homini melius & utilius est, amplecti statum conjugalem: quem cum ei præ alio suadere prudens consiliarius valeat, non est, cur ejus assumptio promitti non possit votò; cum homini se continere non valenti ex Apostoli sententia *Melius sit, nubere quàm uri*, 1. Corinth. cap. 7. v. 9.

De voto ducendi puellam pauperem vel miserabilem, v.g. meretricem, à DD. fere approbata est distinctio; vel enim, inquirunt, illud editur omnino absolutè

vel sub conditione, *Si matrimonium in eatur?* Si posterius hoc, pro valido id omnes habent; cum vi ejus votens à meliori bono & perfectiore vita non impediatur, sed solummodo in eventum, quò matrimonium ineundum est, melior & perfectior ejus contractus eligatur, *citt. Inter opera 20. de Spons. & Matr.* Si prius, id ingressui Religionis, sacri Ordinis assumptioni & Cœlibatui non obstat: imò valore destitui, volunt *citt. Sanchez n. 54. & Palao p. 8. n. 15.* quòd de meliori bono non sit. Quibus licet haud æque consentiam, in dubio tamen votum conditionatum potius censere, quàm absolutum cum *citt. Suarez cap. 9. n. 21.* quòd in dubio regulariter actus interpretatio facienda sit, ut valeat potius, quàm perire, *arg. 1. Si miles 3. ff. de Milit. testam.*

Voti partitiones complures, etiam illique præcipuæ sunt, quibus id dividitur primò in Absolutum & Conditionatum: quorum illò res vel opus aliquod, v.g. ablatio calicis, peregrinatio, ingressus Religionis Deo promittitur simpliciter & independenter ab ulla conditione sine incerto eventu futuro: istò sive Conditionatum eadem vel alia promittuntur sub conditione ejusmodi eventus, v.g. recuperandæ salutis, victoriæ ab hoste recuperandæ, negotii feliciter conficiendi. Inter quæ vota id præcipuè discriminis intercedit; quòd, licet absoluti executioni in tempus futurum v.g. ingressus Religionis ad decimum sextum ætatis annum completum vel absolutionem studiorum obligatur, obligatio tamen inducatur & perficiatur ipsâ promissione: & non, ut, quæ ex voto conditionato oritur, suspendatur ac pendeat ab impletiōe conditionis sine incerti eventus. Unde etiam votum Absolutum proficisci censetur ex affectione in rem promissam: conditionatum autem plerumque ex affectione in eventum futu-

tum futurum, per quem conditio imple-
tur, ut rectè advertit *cit. Palao p. 10. n. 1.*

12. Secundò in Expressum & Tacitum :
quorum illud editur verbis, scripturâ,
nutibus, Deo aliquid promittendi seque
obligandi voluntatem declarantibus :
istud signis quibusdam statutis à Jure, ex
cujus dispositione vel potius præsum-
ptione sacri Ordinis susceptione huic ab
Ecclesia annexa Continentiæ, & habitûs
Professorum proprii gestatione, vel ipsis
solis competentium actuum exercitiò Re-
ligiosæ professionis solennia vota edita
præsumuntur.

13. Tertio in Reale, Personale, & ex
utroque Mixtum: quorum primò res ex-
terna v.g. pecunia, equus, fundus: alterò
hominis actio vel istius omisso, v.g. pe-
reginatio, abstinencia à carnibus: po-
stremò res & actio hominis simul, v.g. pe-
reginatio cum oblatione DEO promit-
titur.

14. Quartò in Solenne & Simplex: cu-
jus celeberrimæ divisionis explicationes
varie, sed variis impugnationibus ob-
noxie à DD. sunt excogitatæ.

15. Et olim quidem non pauci ad men-
tem, ut agebant, S. Thomæ *cit. q. 88. art. 7.*
Solenne sic nuncupari voluerunt à
Consecratione, Benedictionisque spiri-
tualit, aut alio simili ritu ac solennitate
externa, sed, ut hodie plerique advertunt,
contra decisionem *e. Unici, in 6.* & ratio-
nem manifestam; cum Solenne sine ulla
consecratione benedictione & solenni-
tate externa: & cum ista simplex votum
emitti possit; sic enim professio tacita sine
ulla consecratione &c. editur, & tamen
tribus Solennibus Religionis votis non
minùs, quàm expressa, constat: & contra
in Societate JESU Coadjutorum Forma-
torum, tam Spiritualem quàm Tempo-
ralium, vota Simplicia sunt: quantumvis
publicè cum externa solennitate & in su-

terioris manibus, fere sicut Professio,
emittantur. Accedit, quòd votum v.g.
Continentiæ Solenne, qua tale, votentem
ad actus oppositos, v.g. ad matrimonium
contrahendum inhabilem reddat: nulla
autem consecratio benedictione aut alia
ceremonia, etiam voto in Religione à se-
de Apostolica approbata edito adjuncta,
seclusà Ecclesiæ dispositione, votentem
ad ejusmodi actum inhabilem reddat, *e.*
Unico cit. Propter hanc rationem

Alii cum Valentia *Tom. 3. disp. 6. 16.*

q. 6. p. 7. & Henriquez *Lib. 12. cap. 5. à*
n. 3. voti Solennitatem constituunt in tra-
ditione sui ipsius, ejusmodi voto adjun-
ctâ, sive in actu, quò vota v.g. Religionis
substantialia emittens in obsequium Dei
perpetuò se Religioni tradit: eamque sui
traditionem Religionis nomine Prælati
acceptat; sic enim, inquit, cum unus
homo se alteri in servum tradit, eaque
traditio ab isto acceptatur, ille in istius
potestatem transit; ut ab ea se eximere
& alii se donare validè non possit: sic,
quando in Religione approbata vota ejus
substantialia emittens se tradit Religio-
ni, eaque traditio istius nomine à Prælate
acceptatur, postea se alteri tradere, & ma-
trimoniali contractu initò jus in corpus
suum in eum transferre validè non potest.
Rationem utriusque reddunt; quòd re-
rum dominia, non nudis pactionibus &
promissionibus etiam acceptatis, sed tra-
ditionibus transferantur, *l. Traditionibus*
20. C. de Pactis: ideòque sicut, quantum-
vis res uni vendita & promissa tradi queat
alteri, & in hunc illius dominiù transferri,
l. Quoties 15. C. de R. V. semel tamen uni
tradita res donari alteri ejusque domini-
um in hunc transferri non potest, *arg. l.*
cit. sic etiam, licet ab eo, qui continenti-
am v.g. votò Deo promissit, istò intuper
habitò, matrimonium iniri validè possit,
iniri tamen ita nequit ab eo, qui Conti-
nentiam

nentiam vovens ad perpetuum Dei obsequium actu se tradidit Religioni, hanc traditionem acceptanti; quia votum sui traditioni adjunctum Solenne evasit. Sed etiam hæc Solennis voti explicatio non factis convenit cum *c. Unici cit.* decisione; & ex alio etiam capite expedita non est; cum in eadem Societate JESU post Novitiatûs biennium editis tribus votis Religionis substantialibus vera sui traditio istiusque acceptatio adjungatur, & tamen vota illa solennia non sint; cum, iis ita editis, Scholastici matrimonium validè inire potuerint ante Gregorii XIII. *Constitutionem*, quæ incipit *Ascendente*, ab eo editam 8. Calend. Junii 1584. Unde solennitatem voti aliunde, quam ex illa sui traditione haberi, est necesse: ut efficaciter arguunt Sanchez *Lib. 7. de Matrim. disp. 25. n. 14.* & Suarez *Tom. 3. de Relig. lib. 2. à cap. 7.*

17. Hujus argumenti vim declinans Valquez *disp. 195. cap. 8.* Voti Solennitatem constituit in eo; quod adjunctam habeat ejusmodi traditionem perfectam & perpetuam ex parte utriusque: vi cuius, si cût vovens Religioni, sic ista ipsi perpetuè & irrevocabiliter obligatur; ut neque ille hanc deserere, neque hæc illum dimittere queat. Sed hæc quoque explicatio difficilis est; præterquam enim, quod cum *c. Unico cit.* etiam ipsa non consonet, etiam ratione impugnatur partim; quia non omnis traditio personæ ad aliquos usus impedit ejusdem traditionem ad usus alios, præsertim rationis diversæ: ut patet exemplo servi, qui domino traditus in servitutem, eò etiam invitò, alteri tradi in conjugem, sive ad actus conjugales potest partim; quia votum Solenne voventem ad actum oppositum inhabilem reddit, *c. Unico cit.* quæ inhabilitas non oritur ex ipso voto, v.g. Continentiæ; cum istò obstrictus matrimonium validè ineat, *c. Rur-*

sus 6. Qui cleric. & vovent. neque ex perfecta illa & mutua traditione, cum; quæ ista, licet non alterius solius, utriusque tamen partis consensu resolvi potest; ut utriusque erga alterum obligatio cesset, nisi aliunde impediatur: tum verò, quia primis Ecclesiæ seculis tria Religionis vota ejusmodi mutue & perfectæ traditionis adjunctione Solennia non evaserunt; cum, qui illa hæc accedente, emisit, Religionem desertâ matrimonium validè potuerit inire, ut *can. De Viduis 7. & Nuptiarum 27. q. 1.* non obscure traditur & luculenter ostendit Pontius *Lib. 7. de Matrim. cap. 14. & cap. 22. n. 2.* Quare Voti Solennitatem aliunde haberi, est necesse: eaque

Melius provenire dicitur ex speciali Constitutione Ecclesiæ, votum cum matrimonii seu ritibus externis, cum ejusmodi mutua traditione, vel sine hac & illa editum, ita acceptantis; ut id, scilicet auctoritate seu dispensatione Apostolica, perpetuum & irrevocabile esse, voventemque ad actum oppositum inhabilem esse velit, ut à Bonifacio VIII. dicitur *c. Unici cit.* Verbis: *Non attendentes, quod Voti solennitas ex sola constitutione Ecclesiæ est inventa*, quibus similia habentur *cit. Constitutione Gregoriana.* Unde Votum Solenne & Simplex non ratione ipsius promissionis, quæ per utrumque Deo fit, ex eaque orta obligationis, *c. Rursus cit.* sed ratione priori extrinsecus advenientis Ecclesiæ Constitutionis seu dispositionis distingui, cum *Azot. p. 1. Instit. Lib. 12. cap. 6. q. 1.* Sanchez *cit. Lib. 5. Moral. cap. 1. n. 6.* Suarez *cit. Lib. 2. cap. 10. à n. 5.* & Palao *Tract. de disp. 1. p. 1. n. 6.* docent Pirring *ad hanc Rubr. n. 5.* & Illung *Theolog. Practic. Tract. 5. disp. 1. n. 95.* & moderni DD. plerique: ad quorum proinde mentem votum Solenne est, quod ex Ecclesiæ Constitutio-

ARTICULUS II.
De Voti Obligatione.

SUMMARIUM.

21. *Votum inducit obligationem;*
22. *Votentis intentioni commensuratum.*
23. *Et perseverantem executionis terminò lapsò.*
24. *Nisi iste sit obligationis finiende.*
25. *Votum indeterminatum quoad tempus obligat statim;*
26. *Ut, cum primùm commodè potest, debeat impleri.*
27. *Valet indeterminatum quoad quantitatem & qualitatem.*
28. *Et obligat ad quantitatem minorem & qualitatem utilem.*
29. *Indeterminatum quoad individuum quòvis.*
30. *Et, ceteris perventibus, unìcò superflite præstitò, impletur.*
31. *Executio differtur, cum ad tempus cessat.*
32. *Cum perpetuò impossibilis redditur, cessat.*
33. *Votum obligat votentem.*
34. *Et istius obligationem in se recipientem.*
35. *Eò non promittitur factum alienum.*
36. *Sed proprium, præstandum ab ipso votentem.*
37. *Ad alium sibi substituendum non obligato, si id præstare ipse nequeat.*
38. *Ad heredes non transit votum Personale.*
39. *Sed Reale, non tamen ultra hereditatis vires.*
40. *In foro Animæ, etiam si inventarium non sit confectum.*

Q 9 9

41. Mixtum

19. tutione acceptationeque perpetuitatem & firmitatem eam habet; ut ratione sui potestate Ordinaria nequeat relaxari, votentemque ad actum oppositum inhabilem reddat; sic enim Continentiæ annexum susceptioni Ordinis sacri, & professionis Religiosæ Vota Solemnia sunt; quia relaxari à solo summo Pontifice possunt, & non nisi rarissimò & gravissimò casu solent, atque insuper votentem inhabilem reddunt ad actum oppositum, v.g. ad matrimonium contrahendum, c. *Unico cit.* & argumentò à contrario ductò ex c. *Rursus cit.* aut ad rerum dominium ipsi votentis acquirendum, c. *Cum ad monasterium 6. de Statu monach.* Contrà Vota duntaxat Simplicia sunt. Imprimis quæcumque hominum secularium; quia, licet ipsorum quædam v.g. Castitatis & Religionis vota summo Pontifici reservata sint, ad actum tamen oppositum sive ad matrimonium validè contrahendum votentem inhabilem non reddunt, c. *Consuluit 4. & c. Rursus cit. Qui clerici & votent.* Deinde Vota Scholasticorum & Coadjuutorum Societatis JESU, cum; quia solvi possunt à Prælato ea acceptante: tum vero; quia Scholastici ante Gregorium XIII. matrimonium validè inire potuerunt: & de bonis suis ita disponere sine superiorum licentia hodièque possunt, ut ex communi docet Sanchez *Lib. 7. Moral. cap. 8. n. 24.* Denique Vota de docendis pueris, Paupertate retinenda, non ambiendis dignitatibus &c. quæ ejusdem Societatis Professi post quatuor Solemnium votorum professionem edunt; quia, licet ab Ordinis Prælato relaxari nequeant, infirmitatem ac firmitatè eam non habent ratione sui, sed ratione Votorum professionem constituentium, quibus annexa & accessoria sunt.

(o)